

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Колісниченка Андрія Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин п'ятої, шостої статті 13, окремих положень частини п'ятої статті 135, частини другої статті 137 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII, частини першої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ від 13 липня 2017 року № 2136–VIII

Київ
10 вересня 2025 року
№ 136-2(I)/2025

Справа № 3-145/2025(283/25)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Колісниченка Андрія Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин п'ятої, шостої статті 13, окремих положень частини п'ятої статті 135, частини другої статті 137 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545) зі змінами, частини першої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ від 13 липня 2017 року № 2136–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 35, ст. 376).

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Колісниченко А.Г. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 3, 6, частині другій статті 8, частині першій статті 9, частині другій статті 19, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частині четвертій статті 41, частині першій статті 46, частині четвертій статті 55, статті 68, частинам першій, другій статті 126, частині третій статті 127, статтям 129¹, 130 Конституції України (конституційність) частини п'яту, шосту статті 13, частину п'яту статті 135 щодо визначення розмірів щомісячної доплати за вислугу років за наявності стажу понад 20 років, окреме положення частини другої статті 137, а саме «словосполучення: „вимога щодо якого визначена законом та надає право для призначення на посаду судді“» Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами (далі – Закон № 1402), частину першу статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ від 13 липня 2017 року № 2136–VIII (далі – Закон № 2136) в аспекті відсутності права на звернення до Конституційного Суду України з конституційною скаргою щодо конституційності інших правових актів, а також офіційного тлумачення законів України та інших правових актів.

Оспорюваними положеннями Закону № 1402 визначено таке:

– „Висновки щодо застосування норм права, викладені у постановах Верховного Суду, є обов'язковими для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить відповідну норму права“ (частина п'ята статті 13);

– „Висновки щодо застосування норм права, викладені у постановах Верховного Суду, враховуються іншими судами при застосуванні таких норм права“ (частина шоста статті 13);

– „Суддям виплачується щомісячна доплата за вислугу років у розмірі: за наявності стажу роботи більше 3 років – 15 відсотків, більше 5 років –

20 відсотків, більше 10 років – 30 відсотків, більше 15 років – 40 відсотків, більше 20 років – 50 відсотків, більше 25 років – 60 відсотків, більше 30 років – 70 відсотків, більше 35 років – 80 відсотків посадового окладу“ (частина п’ята статті 135);

– „До стажу роботи на посаді судді також зараховується стаж (досвід) роботи (професійної діяльності), вимога щодо якого визначена законом та надає право для призначення на посаду судді“ (частина друга статті 137).

Відповідно до частини першої статті 55 Закону № 2136 конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб’єкта права на конституційну скаргу.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Вища рада правосуддя рішенням від 13 березня 2018 року звільнила Колісниченка А.Г. з посади судді Апеляційного суду Херсонської області у зв’язку з поданням заяви про відставку. У березні 2024 року Колісниченко А.Г. звернувся до територіального управління Пенсійного фонду України із заявою про перерахунок розміру його щомісячного довічного грошового утримання з 19 лютого 2020 року. На думку Колісниченка А.Г., відповідно до частини другої статті 137 Закону № 1402 до стажу його роботи на посаді судді слід зарахувати п’ять років досвіду професійної діяльності на посадах судового виконавця та консультанта суду, а розмір щомісячного довічного грошового утримання – збільшити.

Територіальне управління Пенсійного фонду України відмовило Колісниченку А.Г. у перерахунку щомісячного довічного грошового утримання, оскільки на дату його звільнення у відставку Закон № 1402 не передбачав зарахування до стажу роботи судді досвіду роботи на посадах судового

виконавця та консультанта суду. Колісниченко А.Г. оскаржив до суду дії територіального управління Пенсійного фонду України щодо незарахування досвіду професійної діяльності на посадах судового виконавця та консультанта суду до стажу, що дає право на отримання щомісячного довічного грошового утримання судді у відставці, та відмову у перерахунку щомісячного довічного грошового утримання.

Одеський окружний адміністративний суд рішенням від 23 серпня 2024 року, яке П'ятий апеляційний адміністративний суд постановою від 8 травня 2025 року залишив без змін, відмовив Колісниченку А.Г. у задоволенні позову.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 16 червня 2025 року відмовив у відкритті касаційного провадження. Верховний Суд зазначив, що Колісниченко А.Г. реалізував своє право на відставку до 28 березня 2018 року – дати набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ у зв'язку з прийняттям Закону України „Про Вищий антикорупційний суд“» від 12 липня 2018 року № 2509–VIII, яким статтю 137 Закону № 1402 доповнено частиною другою, згідно з якою „до стажу роботи на посаді судді також зараховується стаж (досвід) роботи (професійної діяльності), вимога щодо якого визначена законом та надає право для призначення на посаду судді“, а тому обчислення стажу роботи Колісниченка А.Г. на посаді судді з урахуванням вимог частини другої статті 137 Закону № 1402 не є можливим.

Автор клопотання вважає, що застосування оспорюваних положень Закону № 1402, Закону № 2136 призвело до встановлення різних підходів до порядку обчислення розміру щомісячного довічного грошового утримання для суддів у відставці залежно від дати звільнення у відставку, що призвело до порушення єдиного статусу суддів та гарантій їх незалежності, а також до порушення його майнового права.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

3.1. Колісниченко А.Г. просить перевірити на відповідність Конституції України, зокрема, частини п'яту, шосту статті 13, окремі положення частини п'ятої статті 135 Закону № 1402, частину першу статті 55 Закону № 2136, проте з ухвали Верховного Суду від 16 червня 2025 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі Колісниченка А.Г., убачається, що зазначених положень Закону № 1402, Закону № 2136 Верховний Суд не застосовував.

З огляду на вказане конституційна скарга Колісниченка А.Г. в частині невідповідності Конституції України частин п'ятої, шостої статті 13, окремих положень частини п'ятої статті 135 Закону № 1402, частини першої статті 55 Закону № 2136 не відповідає вимогам частини першої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

3.2. Аналіз змісту конституційної скарги дає підстави для висновку, що, стверджуючи про невідповідність окремого положення частини другої статті 137

Закону № 1402 Конституції України, Колісниченко А.Г. фактично висловив незгоду з правозастосуванням судами зазначеного положення Закону № 1402, а також із судовими рішеннями, ухваленими у його справі, а також із законодавчим врегулюванням питань, пов'язаних із визначенням стажу роботи, що зараховується до стажу роботи на посаді судді. Це не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності вказаного положення Закону № 1402 в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог частини першої, пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Колісниченка Андрія Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин п'ятої, шостої статті 13, окремих положень частини п'ятої статті 135, частини другої статті 137 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами, частини першої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ від 13 липня 2017 року № 2136–VIII на підставі

пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**